ΕΡΑΘΕΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 218
ΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 24—94 & 43—23

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

6 ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1959
ΠΕΡ.Β'-ΕΤΟΣ ΙΔ'-ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 4442

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΤΟ ΧΑΙΝΟΝ ΡΥΓΧΟΣ

Διὰ τὴν θορυβοῦσαν «ὕφεσιν» ἡ Βουδαπέστη ἀπετέλεσε πεδίον δοκιμῆς. Κυριολεκτικώτερον ὅμως, πεδίον ἀποκαλύψεως διὰ τοὺς σπεύδοντας εἰς ἐνθουσιασμούς. Καὶ προέρχονται αἱ προσδιοριστικαὶ εἰδοποιήσεις ἐκ πρώτης, ἐξ αὐθεντικῆς πηγῆς. Προέρχονται ἀπὸ τὸν πρωταγωνιστήν. Ἀπὸ τὸν σύντροφον Κροῦστσεφ. Ὁ κ. Κροῦστσεφ εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος καθορίζει πῶς ἐννοεῖ τὴν συνδιαλλαγήν. Καὶ δὲν ἀφήνει καμμίαν ἀμφιβολίαν.

Ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς Μεγάλους καὶ τοὺς Μικρούς. Πρὸς τοὺς Μεγάλους ὑπόσχεται. Πρὸς τοὺς Μικροὺς ἀπευθύνει ἐνθαρρύνσεις προσδοκίας, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἀπειλάς. Ὅλοι ὅμως οἱ, πράγματι, ἐν συνειδήσει ἐλεύθεροι ἄνθρωποι ἐλπίζουν ὅτι ἡ δραματικὴ πεῖρα τόσων, πυκνῶν εἰς ἀγωνίαν, ἐτῶν δὲν θὰ χρησιμεύσῃ τελικῶς ὡς τροφὴ νέων μοιραίων ἀφελειῶν. Ἀλλά, ἐπὶ τέλους, αὐτοὶ οἱ Μεγάλοι εἶναι μεγάλοι. Διαθέτουν κολοσσιαίαν δύναμιν. Διαχειρίζονται τὴν εὐθύνην τῆς Δύσεως. Καὶ δὲν ἔχουν συνεπῶς ἀνάγκην τῶν ὑποδείξεων τῶν Μικρῶν. Ἂν καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν λαῶν τῆς ὑλικῆς δυνάμεως τὸ μέγεθος δὲν ἀπαγορεύει καὶ δὲν καταργεῖ τὴν μνήμην τῶν ἀδυνάτων, οἱ ὁποῖοι ὑπέστησαν τὴν βίαν τῶν ἰσχυρῶν. Πάντως οἱ Μικροὶ δὲν δικαιοῦνται εἰς τὴν πολυτέλειαν κανενὸς εἴδους πλάνης. Αὐτὸ τὸ ἐπεβεβαίωσε διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν προχθὲς ὁ κομπορρημονῶν προπαγανδιστὴς τῆς «ὑφέσεως».

Αὐτὴ ἡ περίπτωσις, ὅπως καὶ ἄλλοτε ἐσημειώσαμεν, ἐνδιαφέρει ἀπὸ καθαρῶς Ἑλληνικῆς, ἀπὸ καθαρῶς ἐσωτερικῆς πλευρᾶς. Καθ' ἣν στιγμὴν εἰς τὴν χώραν μας ἄφρονες λαθροθῆραι ἀριστερῶν συμπαθειῶν, μὲ τὴν παρορμητικὴν ὑπόκρουσιν τῶν κομμουνιστικῶν ὑποβολείων, μεταβάλλονται εἰς μεταπράτας τῆς «ὑφέσεως»· καθ' ἣν στιγμὴν, δουλεύοντες εἰς τὸ πάθος τῆς ἀρχομανίας, Ἕλληνες ἡγέται ἀφήνουν νὰ σιγᾷ ἡ ἐθνική των συνείδησις καὶ γοητεύονται ἀπὸ τὰ κομμουνιστικὰ μειδιάματα, ταξειδεύουν καὶ θορυβοῦν εἰς τὴν Βουλήν· καθ' ἣν στιγμὴν ἐπικρίνεται ὁ Καραμανλῆς, διότι δὲν ἔχει ἐκστασιασθῆ, ὡς αὐτοί, ἀπὸ τάς... ἱεραποστολικὰς συλλήψεις τοῦ Κρεμλίνου· καθ' στιγμὴν τὸ κοινοβουλευτικὸν πρακτορεῖον τοῦ Κ.Κ.Ε. «κεκλεισμένων τῶν θυρῶν» συνωμοτεῖ, ἔρχεται ὁ σύντροφος Κροῦστσεφ διὰ νὰ ὑπομνήσῃ τὴν πραγματικότητα. Καὶ τὴν ὑπενθυμίζει ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἐπέτειον τοῦ ἐφιαλτικοῦ Δεκεμβρίου. Διότι δὲν λησμονεῖ, ὅτι κατὰ τὸν τραγικὸν ἐκεῖνον μῆνα οἱ προπομποὶ τοῦ διεθνοῦς τρόμου ἐξώρμησαν διὰ νὰ πνίξουν, μέσα εἰς ὄργιον αἵματος καὶ φωτιᾶς, τὴν Ἐλευθερίαν, πιστεύοντες ὅτι θὰ ἔγραφαν μὲ τὸ φάσγανον τοῦ θανάτου καὶ τὸν τελευταῖον κύκλον. Καὶ εἶχαν σωρεύσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, διαρκούσης τῆς κατοχῆς, ὅσα δὲν εἶχαν διαπράξῃ οἱ ξένοι κατακτηταί. Εἶχαν δηώσῃ, εἶχαν ἀνασκολοπίσῃ, εἶχαν γεμίσῃ πηγάδες ἀπὸ οἰκτρῶς ἀκρωτηριασμένα πτώματα γερόντων, γυναικῶν καὶ παιδίων. Εἶχαν ἀνασκάψῃ, εἶχαν κρημνίσῃ καὶ εἶχαν πυροπολήσῃ τὸν τόπον. Καὶ παντοῦ εἶχαν σπείρῃ τάφους καὶ θρῆνον. Καὶ χαρακτηρίζει ὁ σύντροφος Κροῦστσεφ αὐτὸ τὸ ἀκόλαστον σύμφυρμα τῶν δολοφόνων καὶ τῶν δημίων ὡς «τὰ καλλίτερα παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος». Καὶ ἐκφράζει τὴν ἀγανάκτησίν του, διότι δῆθεν ὑπέστησαν τὴν ἐπίθεσιν τῶν ἱμπεριαλιστῶν!!!

Ἐπιθυμεῖ ὁ κ. Κροῦστσεφ νὰ δικαιώσῃ καὶ ἀναδρομικῶς τὸ ἔγκλημα. Ἀλλὰ δικαιώνει ἔτσι καὶ τὴν βαθυτάτην δυσπιστίαν πρὸς τὴν προσφορὰν τῆς «ὑφέσεως», ἡ ὁποία δὲν εἶναι παρὰ προσφορὰ Δαναοῦ. Δῶρον Δαναοῦ, διαφημίζοντος ἐπικίνδυνον ναρκωτικὸν διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τὰ γνωστὰ σχέδια, ποὺ μένουν κατὰ βάσιν ἀναλλοίωτα καὶ ἀμετάβλητα. Ὄπισθεν τῆς φαντασμαγορίας ὑπάρχει τὸ χαῖνον ρύγχος, ποὺ καραδοκεῖ...

* * *

Τὸ προσωπεῖον ἔπεσεν εἰς τὴν Βουδαπέστην. Ἡ Ἑλλὰς ἠθέλησε νὰ λησμονήσῃ τὴν περίοδον τῆς φρίκης. Καὶ ἔκαμε πρὸς τοῦτο ὅσα, εἰς τὴν θέσιν της, καμμία χώρα δὲν θὰ εἶχε τὴν ψυχικὴν ἀντοχὴν νὰ πράξῃ. Ἐξήντλησε τὴν μεγαθυμίαν της εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμόν. Ἠνέχθη καὶ ἐπροστάτευσε τοὺς χθεσινοὺς σφαγεῖς, περιφερομένους ἐν μέσῳ τῶν θυμάτων. Ἠνέχθη εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἠνέχθη τὰ κατ' ἐντολὴν καὶ κατὰ τὰ νεύματά του κηρύγματα αὐτοῦ. Ἠνέχθη τὴν δημαγωγίαν των, τοὺς προπηλακισμοὺς τῆς ἀληθείας, τὰς ὕβρεις των, τὰς κακοηθείας των. Ἠνέχθη τὸν δόλον των περὶ ἀπυραύλου ζώνης, εἰς τὸν ὁποῖον παρεσύρθησαν καὶ τινες ἀπεγνωσμένοι τῆς δημοσίας ζωῆς. Ἠνέχθη τὴν ἀπροσχημάτιστον προπαγάνδαν τοῦ πρεσβευτοῦ των. Ἠνέχθη τοὺς καλλιτέχνας των καὶ τὰ ἔντυπά των. Καὶ ἀντὶ ἀναγνωρίσεως τῆς καλῆς της θελήσεως, ὁ κ. Κροῦστσεφ ἐξαπέλυσε κατὰ καιροὺς ἀπειλάς. Ἐξετύπωσε γραμματόσημον μὲ τὴν φωτογραφίαν ἑνὸς καταδίκου. Ἐπροχώρησε, προχθές, εἰς τὴν ἔξαρσιν καὶ τὴν βράβευσιν τῶν σφαγέων, τῶν ἐμπρηστῶν καὶ τῶν λῃστῶν ὡς τῶν «καλλιτέρων παιδιῶν» της!!! Πῶς λοιπὸν εἰς τὸ ἑξῆς δικαιοῦται νὰ λησμονήσῃ ἡ Ἑλλὰς ὅ,τι δήποτε, ὅταν μὲ τόσην ἔμφασιν καὶ μὲ τοιοῦτον τόνον ὁ κ. Κροῦστσεφ ὑπενθυμίζει τὰ πάντα; Ὅταν πρὸ παντὸς ὑπενθυμίζει ὅτι νοῦς, ὑποκινητής, καθοδηγητὴς ὅλων τῶν κομμουνιστικῶν θηριωδιῶν ὑπῆρξεν ἡ Χώρα του;

* * *

Δι' αὐτὰ πάντα δὲν ὑπάρχουν πλέον περιθώρια. Τὸ ἐγκώμιον τῶν Δεκεμβριανῶν καὶ τοῦ συμμορητισμοῦ εἰς τὴν Βουδαπέστην ἀποτελεῖ ἐπιθετικὴν πρόκλησιν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν δημόσιον αἴσθημα. Ἀποτελεῖ ταπεινὴν ὕβριν ἐναντίον τῆς ἀληθείας. Συνιστᾷ οἰκτρὰν πλαστογράφησιν τῆς πραγματικότητος, ἀπαράδεκτον ἐπέμβασιν εἰς τὰ ἐσωτερικά μας. Διότι καὶ τὰ «καλλίτερα παιδιά» γνωρίζομεν ἀπὸ ποῦ ἐξεβράσθησαν. Ὅπως καὶ ὅλος ὁ Κόσμος γνωρίζει ὅτι τὸ κίνημα καὶ τὸν συμμορητισμὸν δὲν τὸν συνέτριψαν ξένοι. Τὸν συνέτριψεν εἰς τὸ σύνολόν του ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Καὶ τὸ ἐπέτυχεν ὁ Λαὸς ἀκριβῶς, διότι δὲν ἀνέχεται ἐπεμβάσεις, ἔχων ἀσίγαστον τῆς Ἐλευθερίας τὸ πάθος καὶ φανατικὴν τὴν πίστιν πρὸς τὴν Δημοκρατίαν. Καὶ ἀκόμη δὲν ἀνέχεται προτροπὰς καὶ ἐνθαρρύνσεις πρὸς «τὰ καλλίτερα παιδιά». Ἀρκεῖ μέχρις ἐδῶ. Περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν τὸ Ἔθνος ἀντιλαμβάνεται τώρα τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπαγρυπνήσεως. Καὶ φρουρεῖ τὴν ἀξιοπρέπειαν, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ἀσφάλειάν του. Φρουρεῖ μὲ φρόνημα ὑψηλόν, μὲ πίστιν εἰς τὰ ἰδανικά του ἀκμαίαν. Καὶ ἀντιμετωπίζει μὲ ψυχραιμίαν τὴν συνωμοσίαν, ἡ ὁποία, ἂς εἶναι βέβαιος ὁ κ. Κροῦστσεφ, ὅτι δὲν θὰ ἔχῃ ποτὲ τὴν εὐκαιρίαν νὰ δικαιολογήσῃ καὶ μελλοντικῶς τὸν ἔπαινόν του. Ματαιοπονοῦν, βυσσοδομοῦντες. Διότι, ὅσαι καὶ ἂν πραγματοποιηθοῦν «ὑφέσεις», ἔδαφος ἀνοικτὸν δὲν θὰ εὕρουν οἱ ἄνθρωποι τῆς συμφορᾶς.

Ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Κροῦστσεφ πιστοποιοῦνται σαφῶς αἱ προθέσεις τῆς Μόσχας ἔναντι τῆς Ἑλλάδος. Καὶ δικαιώνεται ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Καραμανλῆ, ὁ ὁποῖος δὲν ἔπαυσε νὰ ἐπισημαίνῃ τὸν κομμουνιστικὸν κίνδυνον. Καὶ δὲν ἔπαυσε νὰ ὀρθώνῃ τὰ ἰδανικὰ τοῦ Ἔθνους, νὰ κρατῇ ὑψηλὰ τὴν σημαίαν καὶ νὰ ἀπαντᾷ εἰς τοὺς ἐμπνευστὰς τῆς ἐπιβουλῆς μὲ ὑπέροχον ἐθνικὸν σθένος. Μὲ τὴν ὑπερήφανον ἐκείνην ἔξαρσιν, μὲ τὴν ὁποίαν ἠρμήνευσε καὶ προχθὲς τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Λαοῦ διὰ τὴν ὕβριν τῆς ἐπεμβάσεως.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΟΥ ΚΥΡΗΝΑΛΕΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΜΗΝ

ΕΛΗΞΑΝ ΧΟΕΣ ΤΗΝ ΕΣΠΕΡΑΝ ΑΙ ΙΤΑΛΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ

ΚΑΤ' ΑΥΤΑΣ ΕΞΗΤΑΣΘΗΣΑΝ ΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΚΟΡΥΦΗΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΑΪΖΕΝΧΑΟΥΕΡ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΤΟΥ

Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑΝ

ΡΩΜΗ, 5. Ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ κατέθεσε στέφανον εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου ὑπὸ ραγδαίαν βροχὴν καὶ ἀκολούθως κατηυθύνθη εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἀμερικανικῆς πρεσβείας. Οἱ συγκεντρωθέντες κάτοικοι πέριξ τῆς πλατείας Βενέτσια ἐπευφήμησαν ζωηρῶς τὸν Πρόεδρον.

Εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν πρεσβείαν ὁ κ. Ἀϊζενχάουερ, ὁμιλῶν πρὸς τὸ προσωπικὸν αὐτῆς, ἐδήλωσεν ὅτι ἐπιχειρεῖ τὴν περιοδείαν του διὰ νὰ καταστήσῃ ἔτι περισσότερον κατανοητὰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας εἰς τοὺς ἄλλους λαοὺς καὶ κατὰ τρόπον περισσότερον ἀκριβῆ, παρ' ὅσον συμβαίνει ἐνίοτε.

«Ἀνέλαβον νὰ πραγματοποιήσω, εἶπε, τὴν παροῦσαν περιοδείαν μου, διὰ νὰ προσπαθήσω νὰ ἐξηγήσω εἰς τοὺς ἄλλους λαοὺς μὲ περισσοτέραν ἐπισημότητα καὶ ἔμφασιν τὰ ὅσα ἐγένοντο μέχρι τοῦδε. Ἐπιθυμῶ νὰ τοὺς ἀποδείξω ὅτι ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς ἐπιζητεῖ ἁπλῶς τὴν εἰρήνην. Νομίζω ὅτι μὲ τὴν περιοδείαν μου αὐτὴν θὰ δυνηθῶ νὰ συμβάλω εἰς τὸ ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον μετέχομεν ὅλοι».

Περαιτέρω ἐβεβαίωσεν ὅτι αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ἐπιθυμοῦν νὰ βοηθήσουν τὰ ἄλλα ἔθνη εἰς τὰς προσπαθείας των διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου καὶ κατέληξεν ὡ, ἑξῆς:

«Αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχομεν ἀφοσιωθῆ καὶ προσωπικῶς αἰσθάνομαι πνευματικὴν ἱκανοποίησιν, ἐκπληρῶν τὴν ἀποστολὴν αὐτήν. Ἄλλωστε, καὶ ἐγὼ ἔχω 4 ἐγγόνια καὶ ἐπιθυμῶ νὰ δυνηθῶν νὰ ζήσουν μίαν καλλιτέραν ζωὴν εἰς ἕνα καλύτερον κόσμον».

ΡΩΜΗ, 5. Τὴν πρωΐαν διεξήχθη εἰς τὸ Κυρηνάλιον ἡ δευτέρα πολιτικὴ συζήτησις μεταξὺ τοῦ κ. Ἀϊζενχάουερ καὶ τῶν Ἰταλῶν ἰθυνόντων.

Τὸν Πρόεδρον ὑπεδέχθησαν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως κ. Σένι καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πέλλα. Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ἀϊζενχάουερ ὡδηγήθη ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν ἐπισήμων εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων, ὅπου τὰ μέλη τῶν δύο ἀντιπροσωπειῶν ἔλαβον θέσεις γύρω ἀπὸ μεγάλην τράπεζαν.

Τὸν Πρόεδρον περιεστοίχιζον ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μάρφυ καὶ ὁ διερμηνεύς του. Ἐξ ἄλλου τὸν κ. Σένι ἐβοήθουν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως.

Μετὰ τὴν σύσκεψιν, ἡ ὁποία ἐπερατώθη μετὰ 2ωρον, ὁ Πρόεδρος ἀνεχώρησε ἀπὸ τὸ Κυρηνάλιον, προπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Πέλλα. Ὁ κ. Ἀϊζενχάουερ ἐφαίνετο εὐδιάθετος καὶ ἀντήλλαξε πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του θερμὴν χειρα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

ΝΥΦΗ ΜΕ...ΜΑΓΙΩ

ΕΝΑΣ ΓΑΜΟΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΠΙΣΙΝΑΣ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ (Μ.Π.Τ.) Στὸ Φόρτ Λαουντερντέηλ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, ἡ Τζεορτζιάνα Ντόντ καὶ ὁ Τζώρτζ Χόφμαν ἐτέλεσαν κατὰ τὸν πλέον πρωτότυπον τρόπον τὸν γάμον τους, μέσα στὰ νερὰ τῆς πισίνας τοῦ ξενοδοχείου Μάρλιν Μπήτς, ὅπου διέμενον. Ἡ γαμήλιος τελετὴ ἐτελέσθη κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ νεροῦ καὶ μετεδόθη διὰ τῆς τηλεοράσεως, ἐνῶ συγχρόνως ἐκινηματογραφεῖτο. Ἡ νύφη φοροῦσε ἕνα ἄσπρο μαγιὸ καὶ ὁ γαμπρὸς ἕνα παντελονάκι ριγέ, ἐνῶ ἀπὸ πάνω φοροῦσε πουκάμισο καὶ σακκάκι φράκου. Δεξιὰ τῆς νύφης ἦτο ἡ μητέρα της ποὺ ἐκτελοῦσε χρέη κουμπάρου καὶ ἀπέναντι τοῦ ζεύγους ὁ πάστωρ ποὺ ψοροῦσε μιὰ εἰδικὴ μάσκα μὲ τηλέφωνο, ἡ ὁποία συνεδέετο μὲ δύο σύρματα μὲ ἀκουστικὰ μέσω τῶν ὁποίων ἡ Τζεορτζιάνα καὶ ὁ Τζώρτζ παρηκολούθησαν ὅλην τὴν τελετήν.

ΔΕΝ ΕΠΕΣΚΕΦΘΗ ΤΟΝ κ. ΑΒΕΡΩΦ

ΑΘΗΝαι, 5. Ὁ Σοβιετικὸς πρεσβευτὴς κ. Σερκέϊεφ ὅστις ἀναχωρεῖ τὴν Δευτέραν διὰ Μόσχαν, κάμνων χρῆσιν 2μήνου ἀδείας, δὲν ἐπεσκέφθη τὸν ὑπουργὸν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ διὰ νὰ τὸν ἀποχαιρετίσῃ.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΤΟΥ ΝΑΤΟ

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

ΑΘΗΝΑΙ, 5. Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ συνεκροτήθη τὴν πρωΐαν σύσκεψις, τῆς ὁποίας μετέσχον ὁ κ. Κωνελλόπουλος, οἱ ὑπουργοὶ Συντονισμοῦ, Ἐξωτερικῶν καὶ Βιομηχανίας, ἀνώτεροι ὑπηρεσιακοὶ παράγοντες κλπ. Ἐξητάσθησαν τὰ θέματα τὰ ὁποῖα θὰ ἀπασχολήσουν τοὺς ὑπουργοὺς Ἐξωτερικῶν καὶ Βιομηχανίας καὶ τὸν ὑφυπουργὸν Ἐθν. Ἀμύνης κατὰ τὴν διάσκεψιν τοῦ ΝΑΤΟ, ἡ ὁποία συνέρχεται τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα εἰς Παρισίους.

Ὁ ὑφυπουργὸς Ἀμύνης κ. Θεμελῆς θὰ ἀναχωρήσῃ διὰ Παρισίους τὸ Σάββατον διὰ νὰ μετάσχῃ ἐτησίας διασκέψεως τῶν ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Ἀμύνης τῶν κρατῶν—μελῶν τοῦ Ν. Α. Τ. Ο

Αὔριον ἀναχωρεῖ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γ.Ε.ΕΘ.Α. κ. Φρεντιοτὴς εἰς Παρισίους διὰ νὰ μετάσχῃ εἰς τὴν διάσκεψιν τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐπιτελείων Ἐθνικῆς Ἀμύνης τῶν κρατῶν—μελῶν τοῦ Ν.Α.Τ.Ο.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ (Λουκᾶ ιγ' 10-17)

ΣΩΖΟΥΣΑ ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ

«Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησε καὶ εἶπεν αὐτῇ: Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου».

Ἦτο Σάββατον καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐδίδασκε στὴ Συναγωγή. Σὲ μιὰ στιγμή, τὰ μάτιά του ἔπεσαν στὴ συγκύπτουσα. Στὴ γυναίκα, τῆς ὁποίας τὸ σῶμα ἦτο κυρτωμένον ἐπὶ δέκα ὀκτὼ ὁλόκληρα χρόνια καὶ δὲν ἠμποροῦσε καθόλου νὰ σηκώσῃ τὴν κεφαλή. Ἀμέσως ἐπροχώρησε, τὴν ἐπλησίασε καὶ τῆς εἶπε δυνατά: Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου. Συγχρόνως, ἔβαλεν ἐπάνω της τὰ πανάχραντα χέριά του καὶ ἡ δυστυχισμένη μέχρι τὴν ὥρα ἐκείνη γυναίκα ἐπανέκτησε, τὴν ἴδια στιγμὴ τὴν ὄρθια στάσι τοῦ σώματός της καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεὸ γιὰ τὴν θεραπεία.

Ὁ Χριστός, ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς, διείσδυσεν ἀμέσως στὸν ψυχικὸ κόσμο τῆς ἄρρωστης Ἰουδαίας. Ἡ τακτικὴ προσέλευσίς της στὴ Συναγωγὴ καὶ ἡ προσήλωσις, μὲ τὴν ὁποίαν παρακολουθοῦσε ὅσα ἱερὰ καὶ ἅγια ἐλέγοντο, κατεδείκνυαν ὅτι εἶχε γίνει στὴ καρδιά της ἡ ἀπαραίτητη ἀναμόχλευσις, ὥστε νὰ ἐπενεργήσῃ θαυματουργικῶς ἡ θεία εὐλογία. Ἔτσι καὶ ἔγινε. Καὶ ἡ συγκύπτουσα εὗρε τὴν θεραπείαν.

Συγκύπτουσα ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἀδυναμιῶν, τῶν ἠθικῶν μας πτώσεων καὶ κακιῶν, ποὺ μᾶς φυγαδεύουν τὴ γαλήνη καὶ τὴ χαρά, εἶναι καὶ ἡ ψυχή μας. Θλιβεροὶ στρατοκόποι, προχωροῦμε συνεχῶς κυρτωμένοι καὶ ἕρποντες ψυχικὰ κάτω ἀπὸ τὰ ἀνηλεῆ πλήγματα τοῦ Κακοῦ. Τοῦ Κακοῦ, τὸ ὁποῖον μὲ τὶς ἀπροσεξίες μας καὶ τὴν ἔλλειψι ἐπαγρυπνήσεως καὶ καταλλήλου ἐφοδιασμοῦ γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῶν ἐφορμήσεων τοῦ ἀδυσωπήτου Ἀντιδίκου, μᾶς ἔχει ἀλώσει τὴ καρδιά. Καὶ ἔτσι κύπτομε μοιρολατρικὰ καὶ προχωροῦμε στὴ ζωὴ πονοῦντες ψυχικὰ καὶ σωματικά. βαρύθυμοι, δυστυχισμένοι, χωρὶς ἐξάρσεις, γιὰ τὶς ὁποῖες εἶναι δημιουργημένη ἡ ψυχή.

Θὰ ἐξακολουθήσωμε ὅμως νὰ κύπτωμε ὑπὸ τὸ ἐπαχθὲς βάρος τῶν ἠθικῶν μας ἀντινομιῶν; Θὰ ἀφήσωμε τὸ κακὸ νὰ μᾶς καταρρακώνῃ συνεχῶς τὴν ἀξιοπρέπεια καὶ νὰ μᾶς δηλητηριάζῃ τὴ ζωή; Συμφέρον μας ἄμεσον καὶ αἰώνιον εἶναι νὰ ὀρθωθοῦμε, νὰ ἐπανακτήσωμε μὲ τὴν θεία Χάρι, ὅπως ἡ συγκύπτουσα, τὴν ψυχική μας ὑγεία. Καὶ γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχωμε, πρέπει ν' ἀκολουθήσωμε τὸ παράδειγμά της. Τί ἔκανε αὐτή; Ἐσύχναζε τακτικὰ στὴ Συναγωγή. Διότι ἐκεῖ εὕρισκεν ἀνακούφισι ἀπὸ τὴ δοκιμασία, ποὺ τὴν κατέτρυχε. Ἐκεῖ ἐξέχυνε τὸν πόνο της καὶ ἀνεφωδιάζετο μὲ δυνάμεις γιὰ νὰ ὑπομένῃ. Μέχρις ὅτου ἦλθε ἡ ὥρα τῆς λυτρώσεως καὶ ἀπηλλάγη τῆς δοκιμασίας.

Καθῆκον ἱερόν, ἅγιον καὶ ὠφέλιμον ἀκόμη περισσότερο γιὰ μᾶς σήμερα, εἶναι ὁ ἐκκλησιασμὸς στοὺς χριστιανικοὺς ναούς. Ψυχικὴ ἀνάγκη τὸ ἐπιβάλλει νὰ συμπροσευχώμεθα μὲ τοὺς ἄλλους χριστιανούς. Ἐκεῖ, ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, ἐπέρχεται ἡ πλήρης ἰσότης. Οὐδεμία διάκρισις. Καὶ ὁ πτωχὸς καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ὁ ἁπλοῦς ἄνθρωπος καὶ ὁ ἀξιωματοῦχος, ἐξισώνονται, ἔχουν τοὺς ἴδιους πόθους, προσέρχονται νὰ καταθέσουν τὸν αὐτὸν φόρον πίστεως καὶ εὐλαβείας.

Ἡ μόνη διάκρισις κατὰ τὸν ἐκκλησιασμὸν εἶναι: ἡ εὐλαβὴς στάσις καὶ παρακολούθησις τῆς ἱεροτελεστίας, ἡ ψυχικὴ ἀπομόνωσις ἀπὸ τὸν ἔξω, τὸν ὑλικὸ κόσμο καὶ τὶς βιοτικὲς μέριμνες, ἡ προσήλωσις καὶ ἡ ἔξαρσις τῆς ψυχῆς, ἡ ταπεινότης ἢ μᾶλλον ἡ ἀτομικὴ ἐξουδένωσις μπροστὰ στὴ Θεία Μεγαλειότητα.

Αὐτὴ ἡ σώζουσα ἡ διάκρισις δικαιώνει τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἔτσι ἐπωφελεῖται τῶν ἀγαθῶν τοῦ ἐκκλησιασμοῦ. Καὶ σὺν τῷ χρόνῳ ἀνορθοῦται ψυχικῶς, ἀνερχεται σὲ σφαῖρες ἠθικῆς τελειώσεως, ψηλαφᾷ τὴν πραγματικὴ χαρὰ καὶ εὐτυχία, τὴν ὁποία τόσο πολὺ ἐπιποθεῖ.

Γ. ΑΡΓΕΜΑΣ

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΜΕΘΥΣΜΕΝΑ ΟΝΕΙΡΑΤΑ

Κυλάει ὁ χρόνος καὶ ἡ ἐποχὲς διαδέχονται ἡ μιὰ τὴν ἄλλη μὲ ἕνα σωρὸ ποικιλίες. Ἡ πλήμμυρα τοῦ κόσμου χάσκει μπρὸς στὶς καινούριες συνθῆκες. Συρμοὶ καὶ μόδες. ποικιλία γούστων, ποὺ τὸ ἕνα καταργεῖ τὸ ἄλλο, χάνονται στὸ χάος τῶν αἰώνων. Μὰ ὑπάρχουν καὶ κάτι πραμματάκια, ποὺ μένουν σκλαβωμένα στὴν παράδοση Ἡ γοητεία τους στέκεται ἴδια, ἀνάλλαχτη, λὲς καὶ πῆραν τὴν ἐντολὴ τοῦ χρόνου νὰ συνταιριαστοῦν τόσο σφιχτὰ μὲ τὸν ἄνθρωπο, ποὺ τίποτα νὰ μὴ μπορῇ νὰ τὰ κλονίση καὶ νὰ τὰ ξεπεράση.

Κι' εἶναι αὐτὸ κάτι, ποὺ δὲν ἔχει σχέση οὔτε μὲ τοὺς ἐξωφρενισμούς, οὔτε μὲ τὴς ἀλλοφροσύνες, οὔτε μὲ τὴς μόδες, οὔτε μὲ τοὺς ἠλεκτρικοὺς αὐτοματισμούς, οὔτε μὲ τὴς μηχανικὲς κραιπάλες. Δέν ἔχει κἀν σχέση μ' αὐτὸ τὸ σημερινὸ πολυτάραχο, ποὺ ἐκδηλώνεται τόσο ἐομαφρόδιτα. Εἶναι κάτι ἄλλο, τόσο ντελικάτο καὶ τόσο ἁρμονικό, ποὺ δίνει βασικὰ σὲ μικροὺς καὶ μεγάλους κάποια ἀφοσίωση στὸ παληὸ καὶ ἀποτελεῖ τεκμήριο γιὰ ὅ,τι ἔχει καταγράψει ὁ ἄνθρωπος στοὺς τόμους τῆς συναισθηματικῆς του ζωῆς.

Αὐτὸ λοιπόν, ποὺ κρατάει τόσο πεῖσμα στὴ διατήρησή του, εἶναι τὸ δῶρο. Αὐτὸ δὲν ξεπερνιέται, γιατὶ εἶναι βίωση. Εἶναι πραγματικότητα, ποὺ μακραίνει καὶ ἀκολουθεῖ μὲ τὸ θερμὸ ἐναγκαλισμό του κάτι, ποὺ δὲν πεθαίνει ἀλλὰ ὁλοκληρώνει τοὺς ψυχικοὺς πόθους. Ριζικὰ φέρνει τὴν ἰσορρόπηση μὲ ὁμορφιὰ καὶ μὲ ρομαντισμό.

Τὸ παιδὶ σκέπτεται τί θὰ τοῦ φέρῃ ἐφέτος ὁ Ἁγιβασίλης. Ἡ ταραχὴ αὐτὴ ριπίζει τὴς μικρὲς καρδοῦλες γιὰ ἕνα σιδηρόδρομο ἢ γιὰ μιὰ κούκλα. Ἡ σύζυγος προσπαθεῖ νὰ μπῇ στὰ ἄδυτα τῆς ψυχῆς τοῦ συντρόφου τῆς ζωῆς της. Μὰ καὶ στὰ ἄδυτα τῆς τσέπης του, γιὰ νὰ δροσαγερίση καὶ νὰ φρεσκάρῃ τὴν καρδιά τῆς.

Στροβιλίζουν μικροὶ καὶ μ